

17. 7. 2009

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Čtenáři MF DNES nejsou schopni zvládnout 10 stránek souvislého textu, říká jejich šéfredaktor

Jak už to tak chodí, na zajímavé věci přijdete náhodou. Procházel jsem veřejné zdroje v souvislosti se zákonem č. [52/2009](#) Sb., kterým se mění trestní řád („náhubkový zákon“) a narazil jsem na záznam pořadu Otázky Václava Moravce z 15.2.2009, dostupný na

http://www.ceskatelevize.cz/program/porady/1126672097/text/209411030500215_10.txt

Doporučuji, opravdu stojí za přečtení. Zejména pak část, věnovaná právě „nehubkovému zákonu“, které se účastnili Jan Sváček, předseda Městského soudu v Praze, Ladislav Jakl, tajemník prezidenta republiky a Robert Čásenský, šéfredaktor MF DNES. Z mého pohledu se myslím dá zjednodušeně říci, že Jan Sváček byl korektní a věcný, Ladislav Jakl rovněž věcný, Robert Čásenský překvapující a moderátor Václav Moravec uklidňující a uhlazující diskusi v okamžiku, kdy to začínalo být „opravdu zajímavé“.

Právě z této diskuse jsem si vypůjčil titulky, který je, řekl bych, přiměřeně bulvární. Právě takové titulky bych hodnotil jako svého druhu „klamavou reklamu. To ale jen do okamžiku, než jsem dočetl výše uvedený záznam. Pomineme-li vyjádření Jana Sváčka, která jsou rozumná a korektní, a jako taková pro většinu médií a, bohužel, domnívám se, že i pro většinu čtenářů nezajímavá, mnoho překvapivého, alespoň pro mne, zaznělo z úst Roberta Čásenského. Ladislav Jakl totiž konstatoval, že vývoj, směřující k zavedení sankcí vůči zneužívání informací ze strany médií, se dal předpokládat a že prostě jsou věci, které by se dělat neměly – zkrátka byl k médiím poměrně kritický.

Robert Čásenský pak uváděl, že

- Pokud jde o zdroje informací (odposlechů), jsou jimi policisté, frustrování tím, že s výsledky jejich práce není nakládáno tak, jak by nakládáno být mělo
- Zveřejňování odposlechů média dělají jako veřejnou službu a rozhodně nejde o žádnou snahu, zvyšovat si čtenost a náklad, pokud by o to snad šlo, stejně to nefunguje

Pokud jde o frustraci, k tomu bych si dovilil pouze podotknout, že policisté provádějí operativní úkony a na základě jejich práce pak pokračuje státní zástupce a následně rozhoduje soudce. Není to sice z pohledu policistů možná ideální, ale nepřísluší jim o věci v konečné fázi jakkoliv rozhodovat, ani tuto věc jakkoliv ovlivňovat. Pro bližší pochopení bych si dovilil jeden příklad. Byla, nebyla jedna společnost, o které se jakýsi policista domníval, že se osoby jednající jejím jménem dopustily trestného činu (předmětem tohoto konání mělo být nesprávné zaúčtování peněžních prostředků, v důsledku čehož měla vzniknout značnému počtu osob škoda). Dotyční sprostí podezřelí své jednání nepopírali, potvrzovali, že k účetním operacím, jak je popisoval onen policista, došlo, a s odkazem na konkrétní právní předpisy tvrdili, že se tak stalo v souladu s právem. Logicky by se tedy dalo předpokládat, že dojde k posouzení, zda jednání v souladu s právem bylo, či nebylo a vyčíslení případně vzniklé škody bude prováděno až poté. Dotyčný policista měl ovšem jiný názor a v pátek zástupcům společnosti sdělil, že chce podklady o všech provedených operacích (jednalo se o

jednotlivé operace, bohužel ve značném množství). Poté, co mu bylo sděleno, že je to přes víkend technicky obtížné, policista za podpory státního zástupce přišel s možností, že tedy udělá ve všech pobočkách společnosti prohlídky a zabaví všechny počítače, což by fakticky znamenalo vysokou pravděpodobnost ukončení činnosti společnosti. Společnost tedy vyhověla, přikoupila ještě jednu tiskárnu a několik zaměstnanců mělo pracovní sobotu a neděli (konečný tiskový výstup se mohl blížít jednomu metru do výšky). Celá věc skončila do ztracena a nikomu nebylo sděleno obvinění, neboť vyšetřovatel, mající na rozdíl od onoho prvního policisty ekonomické vzdělání, dospěl k závěru, že zvolený postup byl v souladu se zákonem. Celá věc má ovšem dvě pointy. První bylo to, že postup onoho policisty byl odpovídajícím způsobem podpořen českou mediální scénou „spravedlivých“ (to, že onen policista s onou společností prohrál dříve osobní soudní spor byla zcela jistě shoda okolností). Druhou pak je to, že vzhledem k tomu, že společnost měla s celou věcí vydání, požádala o náhradu škody. Nějakou dobu se nic nedělo a po několika měsících následovalo několik dalších výslechů zúčastněných (to je právě to kouzelné, že proti vám lze v rámci operativy shánět důkazy a vy nevíte, zda se něco děje, popřípadě pokud se něco děje a skončí to, zda to skutečně skončilo, nebo se čeká - pokud čeká, tak na co). No a nejlépe lze celou věc vyjádřit slovy vyslyšajícího policisty „Vy se divíte? Uvědomte si, že chcete náhradu škody ve věci, kde to někdo pěkně zvorál a pokud by vám někdo škodu nahradil, tak se někdo na policii a na státním zastupitelství může ptát, kdo to“ Takže všichni pochopili, výsledky skončily a náhradu škody již nikdo dále nepožadoval.

Pokud pak jde o zveřejňování odposlechů jako veřejnou službu, přiznám se, že i já jsem se domníval, že ze strany médií jde o čirý kalkul v rámci „boje o čtenáře“. Nyní se omlouvám, jak jsem jim křivdil. Někdo by možná kategorickému tvrzení Roberta Čásenského, že takovéto informace na čtenost vliv nemají, nevěřil, ale vzhledem k tomu, že když Ladislav Jakl vznesl dotaz, proč tedy, neovlivňuje-li to čtenost, MF DNES odposlechy, když je zveřejňovala, činila tak na pokračování a s upoutávkami, Robert Čásenský uvedl

Tak vy zároveň když se rozhodujete o tom, jak ty věci publikovat, tak musíte brát na zřetel ještě některé další věci. Jedna z nich je to, abyste nepublikovali příliš mnoho věcí najednou, protože to čtenář prostě nemůže zvládnout, nemůžete otisknout 10 stránek podrobností z kontaktů politiků s, řekněme, s podnikateli nebo s třeba lidmi kolem, to je jedna věc. A druhá věc, my taky musíme ty informace ověřovat, my musíme s těmi aktéry mluvit. Oni se k tomu musí mít možnost vyjádřit. To nejde jenom tak jako že přijdete, něco si přečtete v nějakém odposlechu a napíšete to do novin.

Tak to prostě nechodí.

nemohu než nedodat, asi to tak bude.....

Původně jsem se tedy také domníval, že zveřejňování odposlechů jako takových, natož pak ještě z neukončených věcí je nehoráznost, fakticky ovlivňujících a přímo „utvářejících“ celou věc, pod tíhou výše uvedeného mi ale nezbyvá než kapitulovat a přát si více takových médií, fanaticky bojujících pro dobro všech a zbytečně čtenáře neobtěžujících tím, čemu by stejně nerozuměli, jen by jim to dělalo v hlavách zmatek. Pouze se trochu bojím, aby taková záplava dobra ještě umožnila v této zemi život. Možná to ale jen bude chtít nového, dobrého, vpravdě dnešního člověka.

Další články:

- [Postoupení pohledávky na výživné jako novinka právní úpravy účinné od 1. 1. 2026](#)
- [Jak zahájit provoz mezinárodní letecké linky do České republiky \(EU\): právní požadavky pro aerolinky ze třetích zemí](#)
- [Odpovědnost členů statutárního orgánu za nepodání insolvenčního návrhu včas](#)
- [Vybrané otázky poskytování zdravotních služeb na dálku](#)
- [TOP 5 judikátů z korporátního práva za rok 2025](#)
- [Nový daňový režim ESOP v České republice od roku 2026. Posun k ekonomické realitě a mezinárodním standardům?](#)
- [Mimořádné vydržení a vývoj judikatury Nejvyššího soudu](#)
- [Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu](#)
- [Odštěpný závod zahraniční společnosti optikou NIS2: Jak správně určit velikost podniku?](#)
- [10 otázek pro ... Barboru Paclíkovou](#)
- [Souhrn významných událostí ze světa práva](#)